

RÓLUNK SZÓL

A BUENOS AIRES-I MAGYAR KÖZÖSSÉG HÍRLAPJA

5X5 PERC JÁTÉK A SZAVAKKAL

- Találós kérdések
- Nyelvi játékok
- Szókereső
- Melyik a kakukktojás?

-32.oldal

A MAGYAR HŐSÖKRE EMLÉKEZIK AZ AMISZ

“1956 pünkösd vasarnapján avatta föl az Argentín Magyar Harcosok Bajtársi Közössége (MHBK), karöltve a Magyar Egyesületek Tanácsával a Hősök Falát Buenos Airesben, a Chacaritai Német Temetőben. Attól kezdve, minden évben május utolsó vasarnapján, már 64. éve kerül sor a megemlékezésre.” -Redl Isabel Ana -2.oldal

dr. GELÉNYI CSABA,

Magyarország buenos aires-i nagykövetének ünnepi beszéde a HŐSÖK NAPJA alkalmából -3.oldal

HUFI? ÚJSÁGÍRÁS? MAGYARSÁG?

“Felhőtlen emlékeim, gondolataim patyolat üdén megmaradtak:
A legteljesebb szabadsággal írhattam mindenről.” -7.oldal

-Zólyomi Kati írása

“Nem győzőm

csodálni ezt a

nyelvet. Mindig

meglep valami

újjal. Újra és újra

hálát adok, hogy ez

az anyanyelvem!

Hálát adok

szüleimnek, hogy ezt

a kincset átadták

nekünk! ” -12.oldal

-Benedek Zsuzsi

VISSZAEMLEKEZÉSEK BESZÉLGETÉS

KISS PÉTER ISTVÁNNAL 15.o.

A KARANTÉN IDEJÉN IS NYITVA A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR KAPUJA

Az 1952 óta működő hétvégi magyar iskolán a járvány okozta kihívások sem fogtak ki; április 25 óta minden szombaton kinyitja kapuit az online iskola 8 tanterme, ahol az érdeklődő, közel 35 kisdíák magyar nyelv és irodalom, történelem, valamint földrajz órákon vehet részt. -19.oldal

MÁJUSI NÉPHAGYOMÁNYOK

MÁJUSFA — PÜNKÖSDI KIRÁLYVÁLASZTÁS —

PÜNKÖSDI KIRÁLYNÉJÁRÁS — HAJNALI FÜRDÉS -33.oldal

RECEPTEK

LONDONI SZELET — KÜRTŐSKALÁCS -35.oldal

A CSERKÉSZEK

TÁBORTÜZE

A KARANTÉN

IDEJÉN IS

TOVÁBB

LOBOG!

TALÁLKOZUNK

JÚNIUS 13-ÁN!

-27.oldal

A MEGAVERS

DÖNTŐJÉBEN

RONAN

PRISCILA

FILMAJÁNLÓ

-DENTE AGUSTINA

A MAGYAR HŐSÖKRE EMLÉKEZIK AZ ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE

Redl Isabel Ana, az AMISZ elnökének ünnepi köszöntője

1956 pünkösd vasarnapján avatta föl az Argentín Magyar Harcosok Bajtársi Közossége (MHBK), karöltve a Magyar Egyesületek Tanácsával a Hősök Falát Buenos Airesben, a Chacaritai Német Temetőben. Attól kezdve, minden évben május utolsó vasarnapján, **már 64. éve kerül sor a megemlékezésre**.

2008 óta az Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége (AMISZ) rendezi. Mindig jelen vannak a magyar intézmények vezetői és a cserkész küldöttség.

Megemlékezünk azokról a hősookról akik több mint ezer éven át föláldozták életüket Magyarország fönmaradásáért és szabadságáért.

Tisztelet a Magyar Hősöknek!

dr. Gelényi Csaba, Magyarország buenos aires-i nagykövetének ünnepi beszéde

Magyarország, a magyar nemzet nevében köszönjük az argentinai diaszpórában élő honfitársainknak, hogy 1956 óta minden év májusának végén megemlékeznek a nemzet megnevezhető és névtelen hőseiről.

Köszönjük, hogy így tettek akkor is, amikor Magyarországon évtizedeken keresztül egy nemzetietlen politika megtiltotta a hazáért életüket föláldozó hőseink nyilvános ünneplését, amikor ez a politikai kurzus a határokon túli magyarokat nem tartotta a magyar nemzet részesének.

Az Argentínában élő magyarok a megemlékezéssel minden évben tanúságot tettek arról, hogy az aktuális politikai széljárástól és megítéléstől függetlenül a magyar nemzet részeinek tekintették magukat. Hisznek a hazában, hisznek a nemzetben, annak megmaradásában, és majdani fölvirágzásában. Hisznek abban az örök igazságban, amely minden magyar ember lelkében él a hazáról. Élt azokban az évtizedekben is, amikor a kabát hajtókájára tűzött nemzeti trikolorból font kokárda ellenzéki politikai állásfoglalás volt Magyarországon. Élt akkor, és él mindazoknak a lelkében legbelül most is és mindig, akik magyarnak vallják magukat.

2010 óta már a magyar nemzet részeként együtt emlékezhetünk hőseinkre a magyar határokon innen és túl, igaz, most e rendkívüli helyzetben újra csak az elménkben és a szívünkben lehetünk együtt, és lehetünk velük, de együtt vagyunk.

Magyarország ma hálás azért, hogy a magyar diaszpóra Argentínában élő tagjai hitükkel táplálva akkor is őrizték a hőseinkre emlékező tüzet, amikor az kihunyni látszott a Kárpát-medencében.

Köszönjük Nektek!

Ady Endre: Fölszállott a páva

„Fölszállott a páva a vármegye-házra,
Sok szegény legénynek szabadulására.”

Kényes, büszke pávák, Nap-szédítő tollak,
Hírrel hirdessétek: másképpen lesz holnap.

Másképpen lesz holnap, másképpen lesz végre,
Új arcok, új szemek kacagnak az égre.

Új szelek nyögetik az ős, magyar fákat,
Várjuk már, várjuk az új magyar csodákat.

Vagy bolondok vagyunk s elveszünk egy szálig,
Vagy ez a mi hitünk valóságra válik.

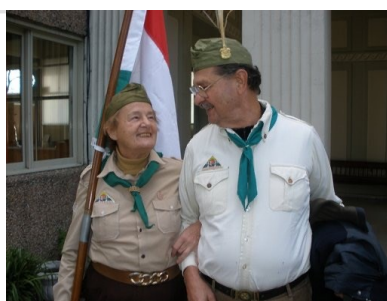
Új lángok, új hitek, új kohók, új szentek,
Vagy vagytok, vagy ismét semmi ködbe mentek.

Vagy láng csap az ódon, vad vármegye-házra,
Vagy itt ül a lelkünk tovább leigázva.

Vagy lesz új értelmük a magyar igéknek,
Vagy marad régiben a bús, magyar élet.

„Fölszállott a páva a vármegye-házra,
Sok szegény legénynek szabadulására.”

A verset Lajtaváry Zsuzsi fordította spanyolra.

Endre Ady: El pavo real alzó vuelo Traducido al español por Zsuzsi Lajtaváry

“El pavo real alzó vuelo y se posó sobre el
ayuntamiento
para la liberación de muchos pobres jóvenes.”

Pavos delicados, orgullosos, de plumas
deslumbrantes,
anuncien a todos los vientos que mañana será
diferente.

Mañana será diferente, por fin será diferente,
nuevas caras, nuevos ojos reirán al cielo.

Nuevos vientos moverán los ancestrales árboles
húngaros,
ansiamos ya, ansiamos los nuevos milagros húngaros.

O somos locos y moriremos todos,
o nuestra convicción se hará realidad.

Nuevas llamas, nuevas creencias, nuevas fraguas,
nuevos santos,
o bien son realidad, o se convertirán en niebla.

O una llama estallara sobre el brutal ayuntamiento,
o nuestra alma seguirá siendo oprimida.

O tendrán los verbos húngaros nuevos significados,
o seguirá rezagada en el tiempo la triste vida del
pueblo húngaro.

“El pavo real alzó vuelo y se posó sobre el
ayuntamiento
para la liberación de muchos pobres jóvenes.”

ZÓLYOMI KATI

HUFI? ÚJSÁGÍRÁS? MAGYARSÁG?

A reggel szürke színekben ébredt. Hétfő, 2020. május 11. Lágyszellő táncoltatja a millió árnyalatba öltözött száraz leveleket. De szemetet is sodor magával a furcsán üres utcák erein. Mintha osztályozná: levelek ide, selejt meg oda... Ősz van Buenos Airesben. Viszont feltűnően nem a megszokott, nyüzsgős, napsütéses évszak, hanem karanténárnyék nyomása alatt botladozik, már majdnem két hónapja. Elszigetelt mindnyájunkat az életünktől. Argentínában a járvány terjedése leginkább az agyonlakott nagy belvárosban és a külváros északi részén jelentkezett: itt, ahol lakom, ahol a Hungária egyesületünk is kihalt területeivel várja néma csendben a visszaigazodást... Ami szerintem egyhamar nem is lesz, esetleg egy év, talán több idő múlva... Mindenesetre megdöbbenően másképp. Szürkébbek a hétköznapi hétköznapok-hétköznapok.

Jómagam is sárgulok, szürkülök, míg áttekintem, és ki tudja, hanyadszor olvasom el a HUFI (Argentínai Magyar Hírlap Hungária fiataljai rovat) élete napjait, a kitartó 10 év lüktető dokumentumát. A mi magyar életünk részletes megrögzítőjévé vált. Vaskos krónikák és ízes élettörténetek maradtak meg papíron megörökítve. Fiatalon hunyt el szeretett, szegény rovatom... Még egyetlen ránc sem formálódott kis homlokán. Azért bejárta a Magyar világot, hírt is szerzett magának, izmosodott, sírt-nevetett, és még élt, mesélt! Nyomot hagyott. Mélyet. Egyrészt fantasztikus, modern kódexet, másrészt ravatalt, temetést, gyászt, egy megelégedett örömmel fűszerezett lexikont, melyben nem íródott meg a folytatás, melyből kimaradt 6 évnyi újabb fejezet, 6 évnyi továbbképző gyakorlat, 6 évnyi embermozzanatok.

Ráadásul megváltozott a világ is. Nem áll, hanem átalakításban kuksol és vár... Elképesztő, tanulságos, arcba csapó és szemtelen e világ.

2005-2014

<http://argentinaimagyarhirlap.blogspot.com/>

HuFi HuFi HuFi HuFi HuFi HuFi HuFi HuFi HuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

***Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint
kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A
néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit
gyűjtögetjük számodra!***

Bekötött 10 év HUFI

Kezdetben, amikor egy nem várt katasztrófa darabolja szét azt, amit felépítettél, úgy érzed, “átmenet lesz” egész addig, míg rájössz arra, hogy tévedtél, mert valóban katasztrofális, végzetes a helyzet. Naiv módon én is azt mertem hinni, hogy “majd hamarosan” elintéződnék a dolgok, és folytatjuk az újságot ott, ahol abbamaradt.

Hiszen addig magyar álmainkat szőttük minden sorral, rendületlenül mosolyogtunk minden kihívásra. Viszont már 6 éve, és még mindig következményeit fájlalom.

Nincs hitelesebb a megbízható, szenvedélyes, szóhorgoló krónikásnál. Szemtanúja voltam, része, élvezője mindannak, amiről 10 évig írtam, akár egy belső tudósító, aki nem kiküldöttként járt információt gyűjteni az események körébe, hanem mint aktív s átszellemült résztvevő. Nyilván egyes esetekben, készakarva és tudatosan, felkértem embereket, hogy ők fogalmazzák meg az élményeiket, de ez nemcsak nehezen, hanem nagyon-nagyon ritkán sikerült. Minálunk kevesen írnak. Fájdalmas kevesen. Még kevesebben olvasnak már, majdnem hogy alig teszik.

A régen idemenekült, művelt, reménykedő, idős magyarok voltak inkább a **HUFI** hűséges, igényes követői, nyilván mint a Hírlap előfizetői. A kulturális előadásoknak is egyaránt. Az élet rendje szerint ők, e drága referensek lassan mind itt hagynak minket, s ennek folytán természetesen a néző és az olvasótábor is mérhetőn csökken. Az újságunk megszűnése is hozzátette a magáét... Nélküle nagyrészt veszély szélén ingadozik a magyar kultúra is Argentínában. A **HUFI** a megmaradásunk állandó emlékeztetőjeként szolgált. A friss adat, a józan tartalom, a legújabb esemény, az alkotás mércéje tündökölt és szikrázott benne. Amúgy a papírújság gyöngyszem és ritka kincs! Kézközelben van, meleg, kedves társként helyezi át a csodát a rideg, gyakorlati világba... Ha az újság magyar újság, ezerszer értékesebb! Eltekintve attól, hogy gyerekkoromtól szerettem írni, óriási boldogsággal végeztem feladatomat azt várva, hogy lelkesedésem ugyanezt sugallja minden magyar foglalkozás szereplőjének, hogy fejlődjön és szakadatlanul folytassa...

Ámde a diaszpóráinkban más járvány is bujkál egy jó ideje... Múltba szorult az indító láz, egy része a célnak szétmosódott, mint krétarajz a zápor alatt, egyre gyengébb a nyelvhasználat az otthonokban, primitívebben kezeli (ha kezeli) a többség, s ezért nehéz visszairányulni az olvasás élvezetes rendszeréhez. Keservesen elszomorító volt, míg még volt **HUFI**, azt hallani barátoktól, hogy “Kati, már nem értek meg mindent, amit írsz...” Az ilyen tapasztalatok sajnos sebnyomot hagytak rajtam. Aztán így, szép lassan elvész az érdeklődés is, mintha ami “rendszeres”, már nem lehetne vonzó, mert “megszokott”. A dilemmáink dilemmája ez! Ezt tudva, nem ragyoghatok. A tényeket ismerem, látom, követem. Megfigyelem. Tudom... de esetleg nincs mindennek vége? Mindezért érzem magam így, “szürke” állapotban. Egyúttal szerény-büszkén és legfőképp hálásan tartom a **HUFI** írását magyar életélményeim egyik legértékesebb szakaszának!

Két zseniális munkatársam volt: Espinosané Dr. Benkő Teri Cst., néptáncos kollégám-barátnőm és Lajtaváryné Benedek Zsuzsi Cst. barátnőm hozzáértő szép írásai díszítették a rovatot!

De az egész Hírlap lelke-hajtója-főszerkesztője (“The boss”) Haynálné Kesserű Zsuzsó személyében minden elképzelhető elvárás teljesítve volt! Felkészültsége, lankadatlan munkavállalási képessége, józansága, derűsége, ritka műveltsége adta meg a keretet ahhoz, hogy a határozottan tág gondolkodású, roppant változatos, tömör kultúrát tartalmazó, több oldalas havi magyar újság hamar sajátos stílussal, identitással rendelkezett! Nyilván minden felsorolt tény azért jöhetett létre így, mert volt mellettünk egy Bonapartianné Graul “Trixi” mindig ultra precíz irodai munkája: az újság-összeállítási program végrehajtása, a nyomdai munka felügyelése, a példányok címezése és postázása, a kapcsolatok fenntartása...

A “csupa nők” újsága egy “beolajozott” “team” munkájának eredménye volt! Már az első hónapokban szépen “összeigazodtunk”, “katonásan” tiszteltük egymás felelősségterületeit, harmóniában, humorral, utánajárással, konstatálással dolgoztunk! Minden egyes hasáb lélekemelő talicskaként hordozta törekvésünket.

Felhőtlen emlékeim, gondolataim patyolat üdén megmaradtak:

A legteljesebb szabadsággal írhattam mindenről.

Imádtam:

A várt lapzárta klimaxát!

Előre dolgozni, kutatni, minél jobb képeket gyűjteni!

Hiteles, érdekes, hasznos információt nyújtani.

Az interjúalanyaim kiválasztását és a kérdések kidolgozását!

A friss újságot megkapni és egy ültő helyemben elolvasni.

Az emigráció első éveiben nem is egy magyar újság jelent meg Argentínában a buzgó, hazafias, menekülés utáni lángoló tüzek táplálására! Sokáig Czanyó Adorján “Dodó” Magyar Hírlapja vitte előre. Egy ideig volt saját házi nyomtatású ifjú cserkészújságunk is, a “Géniusz”. Ugyancsak Kesserű Zsuzsó indította be és szerkesztette a “Hungargenews” szuper nívós, havi kétnyelvű elektronikus híradónkat. 2005-ben egy magyarországi utunk után megszületett az Argentínai Magyar Hírlap a HUFI-val. Hogy hiányolom-e? Nagyon! Hiába múlik az idő. A Hírlap és benne a HUFI rovat szilárd szerepet töltött be életünkben. Feljegyeztük közösségünk és a diaszpóra magyarságának 3650 napját. A szorgalmas magyar tevékenység sorsépítő csúcspontjait!

Legjobban azt bánom, hogy szüleim (Ők faragtak magyart belőlem) nem olvashatták a **HUFI**-t. Az újságunk pedig nem azért szűnt meg, mert mi *“kifáradtunk volna”*...

Ezzel zárom mostani soraimat...

GONDOLATOK A MAGYAR NYELVRŐL

BENEDEK ZSUZI

GONDTERHELT VAGY?

Ma ez a szó szöveget ütött a fejembe! **Gondterhelt.** Gondterhelt voltam. Halljuk a híreket, és tényleg az ember úgy érzi terhel. Minden ami ma a világon történik gondot okoz, gondolkozunk rajta, terhel minket. És egyszercsak nagyot kacagtam. Megvan! Erről fogok írni. Tudniillik újra indul folyóirat, újra írhatok rendszeresen a mi páratlan és hihetetlenül gazdag magyar nyelvünkről. Micsoda öröm!

Magyarul a **gond** szó és a **gondolkozás** is összetartoznak, hiszen elgondolkozom azon, ami nyom, amit tennem kell, ami történik velem vagy körülöttem, az érzéseken, a munkán, az emberi kapcsolatokon. Gondjaink vannak, amelyeken el szoktunk gondolkozni. Keressük a megoldást, próbáljuk a jó utat megtalálni, hogyan lenne a legjobb. Sokszor ez mind terhel, nyomást okoz, súlyos, nem érezzük magunkat szabadnak, könnyűnek, azt mondhatjuk **gondterheltek vagyunk**. Szinte látja az ember maga előtt a képet. **Gondterhelt.** Nagy **teher** van a hátamon! Valami nehezemre esik, nyűg van a nyakamon. Ott roskadozom a sok súly alatt. És akkor felmerül a szívemben a **gondviselő** szó. **Gondviselő** jó Atyám vagy, mondja a zsoltár. **Gondviselő** édesanya. aki a gyermekei gondját viseli. Mennyire kifejező azt mondani, hogy viselem valakinek a gondját. Nem csak vigyázok valakire, hanem viselem a gondját. Magamra veszem és viszem magammal, dolgozom én is rajta. Ma mondhatnánk, hogy **gondviselő orvosaink, ápolóink** vannak, akik teljes testükkel, lelkükkel dolgoznak értünk. Milyen más nyelv fejezi ezt így ki? Gondterhelteből egy perc alatt a gondviselőhöz jutottam. Micsoda békét érez az ember. **Gondviselő édesanya.**

Május hónapban vagyunk. Magyarországon ebben a hónapban van anyáknapja, hát persze, hogy sok szeretettel gondolunk rájuk. Édesanya, ez a kifejezés is csak magyarul létezik. Nem csupán anya, hanem édesanya. Aki gyermeket vár, az meg kismama. Nem mindegy, hogy kis mama, vagyis kis természetű mama, vagy kismama, így egybeírva, állapotos mama, és a “kis” előtag annyit jelent, hogy új, tapasztalatlan. Várandós asszony. Másállapotban van, így is mondhatjuk, áldott állapotban van, viselő. Ilyet is mondanak vidéken, hogy anyai örömök elé néző kismama. Vagy ilyet is hallottam, hogy boldog állapotban van.

De azt is mondja a magyar nyelv, hogy terhes asszony: terhes, valamivel telített, teherrel megrakott...Ebben az esetben méhében magzatot viselő nő. Teljesen érthető: kilenc hónapig egyre súlyosabb gyermeket cipel, ez nem semmi, nagy súlyt jelent az édesanyának a szószoros értelmében! Sokan nem szeretik ezt a kifejezést, mivel a teher szó gondot jelent, valami rosszat, viszont az állapotosság öröm, szeretet, áldás. Boldog állapot. De minden anya tudja, hogy egy kisbabát kihordani teher, akkor is ha nagy örömet jelent. Ez így igaz. És hozzá kell tenni, hogy az asszonyok **teherbírók!** De mennyire! Bírják, amit a természet rájuk mér!

Isten éltesse az áldott, gondviselő édesanyákat!

Isten éltesse a kismamákat!

**Nem győzöm csodálni ezt a
nyelvet. Mindig meglep
valami újjal. Újra és újra
hálát adok, hogy ez az
anyanyelvem! Hálát adok
szüleimnek, hogy ezt a
kincset átadták nekünk!**

BENEDEK ZSUZI

- UTÓGONDOLAT -

Mécs László verse: A királyfi három bánata

Amikor születtem, nem jeleztek nagyot
messiás-mutató különös csillagok,
csak az anyám tudta, hogy királyfi vagyok.

A többiek láttak egy síró porontyot,
de anyám úgy rakta rám a pólyarongyot,
mintha babusgatná a szép napkorongot.

Maga adta nékem édessége teljét,
úgy ajándékozta anyasága tejét,
hogy egyszer a földnek bennem kedve teljék.

Isten tudja, honnan, palástot kerített,
aranyos palástot vállamra terített,
fejem fölé égszín mosolygást derített.

Ma is úgy foltozza ingemet, ruhámat,
ma is úgy szolgál ki, főzi vacsorámat,
mint királyi ember királyi urának.

Amerre én jártam, kövek énekeltek,
mert az édesanyám izent a köveknek,
szíve ment előttem előre követnek.

Amíg Ő van, vígan élném a világom,
nem hiányzik nekem semmi a világon,
három bánat teszi boldogtalanságom.

Az egyik bánatom: mért nem tudja látni
egymást a sok ember, a sok-sok királyfi,
úgy, ahogy az anyjuk tudja őket látni?

A másik bánatom: hogyha Ő majd holtan
fekszik a föld alatt virággá foszoltan,
senki se tudja majd, hogy királyfi voltam.

Hogyha minden csillag csupa gyémánt volna,
minden tavaszi rügy legtisztább gyöngy volna:

kamatnak is kevés, nagyon kevés volna.

Hogyha minden folyó lelkemen átfolyna
s ezer hála-malom csak zsoltárt mormolna,
az én köszönetem így is kevés volna.

Hogyha a föld minden szín mézét átadom,
az ő édességét meg nem hálálhatom,
ez az én bánatom, harmadik bánatom.

VISSZAEMLEKEZÉSEK

KISS PÉTER ISTVÁNNAL BESZÉLGETTEM CSALÁDRÓL, KÖZÖSSÉGRŐL...

Péterrel arról kezdtünk el beszélgetni, hogyan került a családja Argentínába; mesélni kezdett...

Pesten születtem, pár hónappal az ostrom után. Apámat, aki gépészmérnök volt, mivel stratégiailag fontos iparban dolgozott, be se hívták katonának. Mégis, rögtön az ostrom után a szovjet megszállók felszedték az utcán és elvitték egy kis „málenkij robot”-ra. 1948 legvégén hazaengedték. Kivételes szerencse volt, a 200-as csoportból, akikkel elvitték, csak 22-en éltek túl ezt a kirándulást. Egy testileg-lelkileg kimerült, leromlott, félholt ember jött vissza, aki szerető felesége gondozása mellett lassan visszatért az élők sorába. **Ez a mozzanat életem egyik meghatározó tragédiája volt:** én voltam addig a világ közepe, az egyeduralkodó Édesanyám mellett, akinek csak ennyi maradt az erőszakkal elhurcolt férje után.

Bár szüleim sosem tartoztak semmiféle politikai mozgalomhoz v. irányzathoz, ezt gondosan kerülték mindenkor, **a Rákosi-korszakban a túlélés nem volt egyszerű feladat.** 1951-ben – szakmai ismeretei, nyelvtudása, stb. miatt, amire szükségük volt az akkor kezdődő komoly nehézipari fejlesztésekhez – Édesapámat az iparból miniszteri határozattal áthelyezték beruházási osztályvezetőnek a Bánya- és Energiaügyi Minisztériumba. Több alkalommal hónapokat töltött külföldön, hogy beszerezze a Magyarországon nem található berendezéseket. Ebben az időben a Nagymamámat kitelepítették, a nem szállítható, beteg Nagypapa azonnal belehalt. **Kétszer költöztünk ebben a korszakban, míg végül egy nagyjából tényleg lakásnak nevezhető helyet szereztünk.**

Bár Szüleim nem támogatták különösebben, **magánszorgalomból már 3-4 éves koromban tudtam olvasni.** Az elemi első 4 osztályát egy tanítóképző mintaiskolájában végeztem. Jó tanuló voltam, nem helyeztek át más iskolába. Ebben az időben bármikor, ha alkalmam volt, **faltam a könyveket.** Kiolvastam mindent, amit Édesanyám számomra alkalmasnak talált a könyvszekrényünkben. Az ötödik osztályt csak éppen elkezdtem egy új iskolában, majd jött a forradalom, és vége volt, szinte senkire-semmire nem emlékszem ebből az osztályból. Közben 2 testvérem is született, akik már óvodába jártak 1955/56-ban.

Azért is igyekeztem nem szem előtt lenni, hogy olvasás helyett be ne fogjanak a kicsiket gondozni, felügyelni, stb.

Sztálin halála után enyhült egy kicsit a politikai terror, amit még én is érzékeltem, bár Szüleim nagyon vigyáztak arra, hogy jelenlétemben erről bármit beszéljenek—mert egy kölyöknek eljárhat a szája—. Ha ez elkerülhetetlen volt, németül társalogtak: ezért 10 éves koromban már ezen a nyelven is értettem, miről van szó. 1956-ban, miután már Rákosi és csapata nyomtalanul eltűnt, a kivégzett **Rajk László rehabilitálása és dísztemetése volt az a történelmi mozzanat, amit tátott szájjal figyeltünk...** a robbanás már várható volt. A diákok szimpátia-tüntetést szerveztek a lengyeleknek, lásd, mi lett belőle pár óra leforgása alatt.

A forradalom alatt újabb gond adódott: mivel **Édesapámat** munkatársai kedvelték, köztudott volt róla, hogy rendes ember, és nincs semmiféle politikai kötődése, ezért azonnal **megválasztották a minisztérium Forradalmi Bizottsága elnökének!** Ezután **nem maradt más választásunk, mint eljönni onnan, mielőtt letartóztatják.**

Karácsonykor Édesapám közölte velem, hogy elmegyünk, vagy Argentínába, vagy Kanadába (mindkét helyen volt valami fiataalkori ismerőse/barátja). Másnap **bezártuk otthon az ajtót, és egy szál ruhában, egy kis batyúval, vonattal Szombathelyre utaztunk.** Pár napi ottani bújókálás és szaglászás után elindultunk délelőtt Gencsapáti határából gyalog, árkon-bokron keresztül, míg másnap, még hajnal előtt, megérkeztünk Rohoncra. Ezután 4 napot a szalónaki várban, a többi 3 hónapot Bécsben töltöttük. Mindkét országba kérvényeztük a bevándorlást, Argentína előbb fogadta el. **Április elején** pár nap alatt összeszedték Ausztria összes menekülttáboraiból a velünk utazó csapatot Császárkőbányán egy volt szovjet barakktáborba, és vonattal egyenesen **Génovába szállítottak bennünket. Ott már várt ránk egy argentin hajó, amely 20 nap alatt idehozott Buenos Airesbe.**

Argentína kifejezetten bevándorló-ország. A honatyák, akik 1853-ban beiktatták a kisebb változtatásokkal ma is hatályos alkotmányt, abban voltak érdekeltek, hogy minél több (lehetőleg hozzájuk hasonló etnikai eredetű) paraszt és munkás vándoroljon ide családotól, hogy ezt a hatalmas, akkoriban még szinte teljesen szűz területet megművelje. Így lett 100 év alatt cca. 25 millióval több lakosa Argentínának. Mi is felvettünk a hajóra Nápolyban kb. 100 portugál parasztot. Ezért **az európai bevándorlók itt sosem találkoztak kedvezőtlen reakciókkal.** Minden nagyobb közösség ma is fenntartja anyanyelvi v. kétnyelvű iskoláit, ez senkinek sem okoz gondot. **Kb. 6 hónap alatt már folyékonyan beszéltem ezt a nyelvet, amelyet élő ember szájából sosem hallottam addig, amíg fel nem szálltunk arra a hajóra.**

1958-ban mint bentlakó (ösztöndíjas) növendék elvégeztem az **utolsó elemi a szalézi szerzetesek egyik intézetében, majd műszaki iskolába iratkoztam a fővárosban.** Miután **technikusi oklevelet kaptam,** az egyetemre is beiratkoztam, négy évet lehallgattam, közben elkezdtem dolgozni a szakmámban.

Érdekelt, hogy Péter hogyan éli meg magyar identitását, kettős identitását, melynek a Zrínyi Ifjúsági Kör fontos építőköve volt. Visszaemlékezett a kezdetekre...

M. Juhász Mária apáca az ötvenes évek elején kezdeményezte a **Zrínyi Ifjúsági Kört,** hogy az akkori magyar fiatalok ne csak mulatni jöjjenek össze **Pintér Endre bácsi tánciskolájában,** hanem tanulják meg önképzőköri alapon az **érettségi tanterv magyar tárgyait.** A tárgyakat otthon végzett tanárok adták elő hétvégeként, szabályos érettségi vizsgát is tettünk belőle a kb. 3 éves ciklus végén. Ezeket a hétvégi találkozókat a **Magyar Házban** (a belvárosban) alkalmankint más **kultúreseeményekkel is tarkítottuk** (táncmulatság, kórus, felolvasóest, szavalóverseny, stb.). Ezzel párhuzamosan **1959-ben elkezdtem cserkészkedni** is, 1962-ben őrsvezetői, 1965-ben segédtszti, 1971-ben cserkésztszti képesítést kaptam. Mivel szabadidőm legnagyobb részét erre fordítottam, **szinte nem is volt más társaságom, mint ezek a magyar származású kortársaim.** Több magyar lánynak, sőt néhány argentinnak is udvaroltam az évek során, míg végül **elvettem Mártit feleségül.** Azt hiszem, azért jött össze közöttünk ez a kapcsolat, mert **mindketten szellemi partnert kerestünk.** Csinos lány, jóképű srác mindig volt bőven, de **nekem olyan társ kellett, aki érdemben hozzá tud szólni bármihez, ami gondolatban foglalkoztat.** Bár már itt született, ma is folyékonyan beszéli az anyanyelvét. Hivatásos pedagógus, **otthonunkban mindig a magyar volt a hivatalos nyelv** (mint náluk is a családban), ezért a gyermekeink jól beszélnek magyarul. Bár műszaki pályára mentem, **irodalmi érdeklődésem Argentínában sem szűnt meg.** Elolvastam mindent, ami érdekelt, magyarul, spanyolul vagy angolul egyaránt, nagy részük benne van kb. 3000 kötetes könyvtárunkban. Miután M. Juhász Mária kénytelen volt visszatérni Magyarországra **1964-ben,** hogy egyedül maradt beteg édesanyját gondozza, **Lomniczy Józsi vette át a ZIK vezetését.** Ekkoriban kezdődött a második-harmadik, már itt született nemzedék belépése, akiknek már nyelvet is kellett tanítani. **Mint fiatal házaspár, kb. 10 évig dolgoztunk ott tanárként ebben a korszakban,** míg a sok gyerek és egyéb nehézségek miatt végül muszáj volt abbahagyni.

Bár kifejezetten argentin baráti körünk nemigen volt soha, van egy elég terjedelmes és kedves ismeretségi körünk, akikkel szakmai, vagy egyházi, vagy egyéb tevékenységeink mentén kapcsolatba kerültünk, **nem vagyunk elveszve az itteni társadalomban sem.** Mindnyájan kettős állampolgárok vagyunk.

A hazaszeretettel kapcsolatban az a véleményünk, hogy aki nem szerette a szülőhazáját, amit bármi miatt kénytelen volt elhagyni és itt új életet kezdeni, az befogadó hazáját sem szereti igazán... mert a két haza szeretete nem zárja ki egymást, sőt szorosan összefügg.

Péter szerint a nyelvtudás nemcsak a közösség egyik összetartóereje, hanem óriási plusz tőkét jelent az ember életében; a szülőknek nagy felelősségük van a magyar nyelv átadásában. „Aki később akar megtanulni egy új nyelvet (pláne a magyart!), megizzad bele.”

Péter vallja, hogy **„nyelvében él a nemzet**; a leszármazottak akkor válnak a közösség utánpótlásává, ha a magyar nyelvet tovább tudjuk nekik adni.” Nagyon jó ötletnek tartja az eddig már kétszer megrendezésre került nyelvtábort, ahol a résztvevők reggeltől-estig csak magyar szót hallottak, ahonnan nagy lelkesedéssel tértek haza a gyerekek. A tábor olyan gyerekeket is vonz, akik nem aktív részei a közösség mindennapjainak.

Örvendetes, hogy láthatóan is több figyelmet fordít Magyarország Kormánya ma az Egyenlítőől délre található országokkal való kapcsolataira — „sokáig ötödik kerékként voltak kezelve külpolitikai szempontból”. *Péter szerint* az itteni népes magyar közösség számos egyéb területen is lehetne még hasznosabb támogatója Magyarországnak, például az Argentin-Magyar Ipari és Kereskedelmi Kamarában rejlő lehetőségeket kihasználva.

Péter szereti a verseket. *Megkérdeztem, hogy milyen vers jut eszébe, ami a legtalálóbbr lehet erre az időszakra:* „a mai helyzetben állandóan csak a halálról van szó, a fenyegető halál-félelemre hivatkozva zárják be az embereket az otthonaikba. Ezért csak egy nagyon régi angol verset idézek.” *Azt mondja:* **„A költő hitt a feltámadásban; én is.”**

“Hát ilyen az Idő, mely zálogba veszi
ifjúságunkat, örömeinket, mindenünket,
de csak korral és porral fizet ki
bennünket.
Sötét és csendes koporsónk mélyén,
miután minden utunkat bebarangoltuk,
lezárja napjaink történetét;
de ebből a földből, ebből a sírból, ebből
a porból
az Úr majd felemel engem, ebben
bízom.”

/Walter Raleigh/

A KARANTÉN IDEJÉN IS NYITVA A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR KAPUJA

VÁGÁSI-KOVÁCS ANNA

A ZIK ösztöndíjas szemmel

Egy meghatóan összetartó, inspiráló, bátorító, befogadó csapatba csöppentem – csöppentünk a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasaiként a ZIK tanári kar közösségébe, amit ezúton is nagyon köszönünk nektek; Alexandra, Anni, Csiki, Csini, Judit, Márti, Móni, Pia!

Az 1952 óta működő hétvégi magyar iskolán a járvány okozta kihívások sem fogtak ki; április 25 óta minden szombaton kinyitja kapuit az online iskola 8 tanterme, ahol az érdeklődő, közel 35 kisdíák magyar nyelv és irodalom, történelem, valamint földrajz órákon vehet részt – korosztálytól és nyelvtudástól függően – továbbá a magyar népszokásokkal, néptáncsal ismerkedhet. Az önkéntes tanárok áldozatos munkája a magyar nyelv megszerettetésére, a magyar kultúra értékeinek átadására irányul.

Kedvező hozadéka is van a járványhelyzetnek az iskola küldetésének szempontjából. Online olyan gyermekeket is el tudunk érni, és integrálni tudjuk a ZIK gyerekek közösségébe, akik messzebb laknak, és egy átlagos szombat délelőttön nem tudnának részt venni az Olivosban tartott órákon. A karantén idején egy-két kattintással már „együtt lehetünk”.

A KARANTÉN IDEJÉN IS NYITVA A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR KAPUJA

Az online megtartott órák kihívások elé állítottak kicsiket és nagyokat; miután mindenki legyőzte a technika ördögét, és már magáénak érezte az online oktatási platformot, a tanároknak új tanítási módszereket kellett kidolgozniuk – hiszen a gyerekek figyelmének lekötése – így a távolból – minden eddiginél nagyobb fokú kreativitást, és kitartást igényel. A diákok előtt pedig le a kalappal, hogy a temérdek iskolai elfoglaltság, online óra mellett hétről hétre minden szombaton leülnek a számítógép elé, és aktívan részt vesznek nem csupán a ZIK tananyag elsajátításában, hanem a közösségépítésben is.

Köszönet a szülőknek, hogy ezt lehetővé teszik, és motiválják gyermekeiket a tanulásban; nélkületek nem menne!

Szombaton találkozunk! Legközelebb május 30-án!

Júniusban az alábbiak szerint találkozunk:

2020. JÚNIUS						
H	K	SZ	CS	P	SZ	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

VÁGÁSI-KOVÁCS ANNA

ÓVODA ONLINE?

A Kőrösi Csoma Sándor Program
ösztöndíjasának gondolatai a ZIK Óvodáról

Ne viccelj... Óvoda online? – volt az első gondolatom. Bármilyen hihetetlennek tűnt még néhány hete, hogy 2-6 éves gyerekeknek óvodai foglalkozásokat tartsak online, ez kezd a kicsik és nagyok hétköznapijainak természetes részévé válni.

Mondanom sem kell, mennyire fontos lenne ilyen kicsi gyerekeknél a bizalom kiépítéséhez, a szeretetteljes óvodai légkör kialakításához, az ismerkedéshez, az együttműködéshez a személyes kapcsolat. Különösen azért is, mert sok kisgyerek még nem nagyon szólal meg magyarul.

Ehelyett online mutatkoztunk be egymásnak, virtuálisan ismerkedünk, és érezzük jól magunkat – magyarul. A legkisebbeknél anyuka és apuka segítségével. Mert erről szól itt az óvoda; a közösségről. Olyan kapcsolatok kialakításáról, ami egy életen át kíséri a diszpórában élő magyarokat. Olyan kapcsolat, ami itt Buenos Airesben már az óvodában elkezd bimbózni, és kitart a Zrínyi Ifjúsági Kör foglalkozásain, a cserkészkedésen és a néptáncórákon keresztül egy életen át.

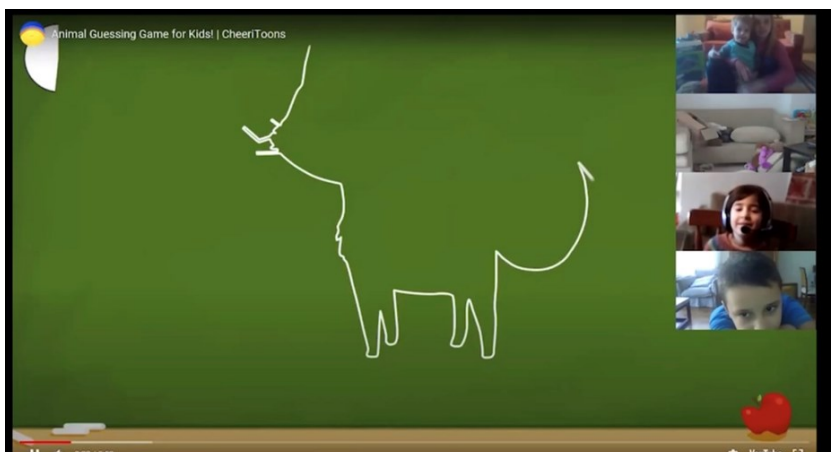
Ezért tehát óriási felelősséget érzek abban, hogy ezek a kicsi gyerekek, akiket hetente megkapok egy óracsúszkára, minőségi együttlét keretében, figyelmüket lekötve, jól érezzék magukat; EGYÜTT. Lehessen ez számukra online is egy olyan alkalom, amit várnak – mert láthatják egymást –, amit együtt élhetnek át, tapasztalhatnak meg, és ahol közösen tanulhatnak újabb és újabb dolgokat. Ebben igyekszem őket és a családjaikat szolgálni.

Hála Istennek sokan vagyunk a foglalkozásokon; tíz kisgyerek össze szokott gyűlni. A készülésben az jelenti számomra a legnagyobb kihívást, hogy egyszerre tudjak megfelelni mind a kétévesek mind a hatévesek igényeinek, mind a mondókákkal, mind az énekekkel. Amint összegyűlünk, egy mondókával köszöntünk mindenkit, egyesével, aztán énekelünk, mondókát tanulunk, játszunk. Mindig olyan éneket és mondókát választok, amit el tudunk játszani, mutogatni; fontos, hogy szemléletes legyen. Mindig van egy-két fejlesztő játék, mint például a hangfelismerő játékok. Ezt a gyerekek nagyon élvezik. Fontosnak tartom megörökíteni ezeket az alkalmakat, hogy a gyerekek visszanézve az óráról készült videót, a szüleikkel is ismételni tudják a tanultakat. Minden alkalomhoz prezentációt készítek, ami a távolból segíti azokat a gyerekeket is a foglalkozás követésében, a megértésben, akik még kevésbé beszélnek magyarul.

Bízunk benne, hogy mielőbb lesz alkalmunk személyesen is találkozni, addig viszont kreatívan kihasználjuk az online foglalkozásokban rejlő lehetőségeket.

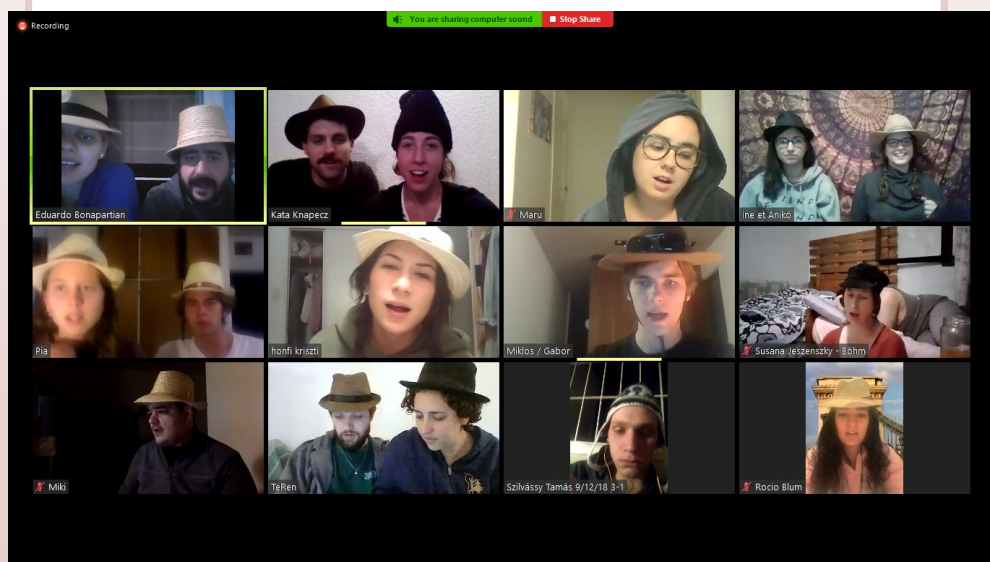
Minden héten szombaton 10:00 órakor ZIK ÓVODA a Zoom-on!

AZ ELMÚLT HÓNAP ESEMÉNYEI

**KNAPECZ KATA ÉS TÓTH ANDRÁS
ÖSSZEFOGLALÓJA**

Húsvét előtt, április 9-én a **szorgalmas lányok közösen készítettek hímestojást**, hagyományos magyar díszítő motívumokkal és technikákkal, videó konferencián keresztül, illetve egymástól a harisnyák, a viasz, a hagymahéj, a lilakáposzta, valamint a „Dél-Amerika kávéjának”, a mate teának alternatív felhasználási lehetőségeit. A legények e fizetségért járó munka felét már tisztességesen le is rótták a lányoknak írt jobbnál jobb karantén-locsolóversekkel. A versírásból több lány is kivette a részét, a közös internetes találkozón pedig sok nevetést okoztak a szellemes rigmusok. **A versekből összeállítás készült.**

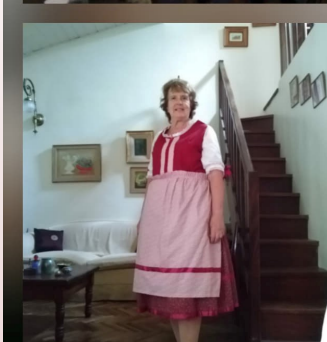
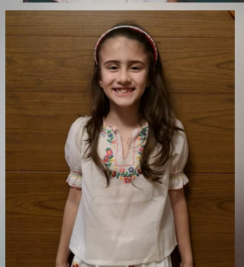
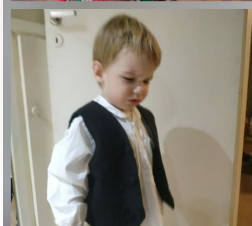
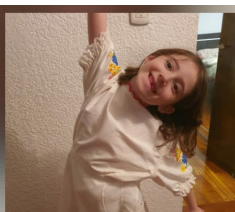
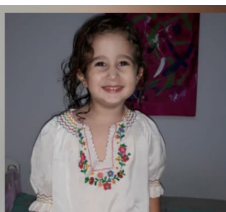
AZ ELMÚLT HÓNAP ESEMÉNYEI

Április 24-én volt a **magyar népviselet napja**. Ez alkalomból rengeteg kép érkezett hozzánk eleget téve az „Egy nap népviseletben” felhívásnak.

Minden korosztályból és közösségből kaptunk fényképeket az itt lakó magyaroktól. Igazán szívet melengető összeállítást készíthettünk belőle. Kicsik és nagyok, fiatalok és idősek, akár egész családok viselték büszkén és boldog mosollyal azokat a ruhákat, melyek nemzetük hagyományaihoz kötik őket.

AZ ELMÚLT HÓNAP ESEMÉNYEI

AZ ELMÚLT HÓNAP ESEMÉNYEI

A **Regős Néptáncegyüttesben** is hasonló módon és céllal folyik tovább a megkezdett munka. Igyekszünk maximálisan kihasználni azokat az előnyöket, melyeket a digitális felületek kényszerűen megnövekedett használata rejt számunkra. Így most nagyobb hangsúlyt kaphatnak és előtérbe kerülnek a hagyományos táncélethez kapcsolódó néprajzi ismeretek, melyeket sokkal szemléletesebben tárhatunk az együttes elé, mint a próbateremben tanítás közben szóban elhintett kiegészítő információk. Cseppet sem kisebbítve ezzel a tudás, illetve a tapasztalatok személyes átadásának fontosságát!

A másik szintén örömteli és hasznos fejlemény, hogy ezáltal az archív táncfilmek is bekerültek és részeivé váltak a próbáknak, hiszen egyetlen kattintással a résztvevők szeme elé varázsolhatjuk az 50 évvel ezelőtti, de gyakran akár még régebbi időkben megörökített mozdulatokat. Mindez egy próbateremben jóval nehezebben volna kivitelezhető, és a próba dinamikáját is erősen lassítaná. E két forrásnak pedig rendkívül nagy hatása van a tánctanulás folyamataira. Biztos vagyok benne, hogy ez hamar meg is fog mutatkozni, amint a megszokott táncpróbák elkezdődhetnek.

Természetesen ez idő alatt sem maradunk mozgás nélkül. Egyéni és csoportos videóhívások alkalmával, valamint videófelvételeken keresztül juttatjuk el a testünknek és lelkünknek most talán különösen is fontos táncot a csoportokhoz.

AZ ELMÚLT HÓNAP ESEMÉNYEI

A buenos airesi **18. számú Bartók Béla fiú**, valamint a **39. Magyarok Nagyasszonya leány cserkészcsapat** a **kiscserkészrajjal** együtt, a karantén idején is folytatja hivatását: ifjúság nevelő, közösségépítő és identitás megőrző tevékenységét. Az ismert helyzet miatt ők is csak online térben találkozhatnak, amit rendszeresen meg is szerveznek az örsvezetők és rajvezetők.

Az örsgyűléseket most is próbálják sok játékkal minél élvezetesebbé tenni, kézművesfeladatokkal, mesekuckóépítéssel stb.

Az (örs) vezetők egy közös internetes tábortűzet is szerveztek, amin más dél-amerikai cserkészcsapatok tagjai és vezetői is örömmel vettek részt: Braziliából a 13. Szondi György cserkészcsapat. Ötletes videókból tudhattuk meg, hogy hogyan is töltik napjaikat a fővárosi fiatal vezetők. Mindenkinek nagyon jól esett a közös éneklés, bizonyára sok szép közös emléket is felidézett ez az alkalom a résztvevőkben.

A következő
tábortűz
június 13-án
szombaton lesz!

AZ ELMÚLT HÓNAP ESEMÉNYEI

Április 25-én pedig egy nagyon örömteli és jelentős esemény történt: a **Zrínyi Ifjúsági Kör** – melynek több mint 60 éve feladata a fiatal magyarok nyelvoktatása, a magyar történelem és kultúra megismertetése – megtartotta fennállásának, nagy valószínűséggel első online tanítási napját. A lelkes tanári gárda hősieen vetette bele magát az online térben való eligazodás útvesztőibe. Azzal a nemes céllal, hogy a nemzeti öntudat megmaradásához szükséges magyar alpműveltséget tovább plántálja azon családok fiataljaiban, akik továbbra is értéknek érzik és fontosnak tartják nemzeti identitásukat, és nem utolsó sorban hajlandók is ezért erőfeszítéseket tenni.

MEGAVERS A DIASZPÓRÁBAN

VÁGÁSI-KOVÁCS ANNA

VERSENYZŐINK BUENOS AIRESBŐL

Ronan Priscila, az idén ötödik alkalommal megrendezett **Megavers a Diaszpórában című tehetségkutató versmondó versenyre** a kötelező szavalat mellé egy, az évszaknak megfelelő hangulatú művet választott Móra Ferencről; A cinege cipője című verset. Amélie Weöres Sándortól adott elő művet.

Hogy miért is fontos a költészet, a versek olvasása, a vermondás ebben a bizonytalan, kihívásokkal teli időszakban is? A szervezők szavait idézve: “Az internetnek köszönhetően az óriási távolságok ellenére megismerhetjük egymást és felfedezhetjük a magyar irodalom kiemelkedő alkotásait. A költészet ugyanis összeköt és egy új közösséget alkot, élünk bárhol is a világon. A versek ki tudják fejezni azt, amit érzünk s gondolunk, ha saját szavainkkal nem is vagyunk erre képesek.”

A verseny gondolata 2009-ben, a Szolnok Televízióban született, majd ennek mintájára 2016-ban rendezték meg az első, határokat átívelő Megavers a Diaszpórában versenyt Szenthe Anna, a Magyar Diaszpóra Tanács kanadai elnökének kezdeményezésére. - Ezúton is köszönjük áldozatos munkáját! -

A verseny célja évről évre az, hogy a tengerentúli diaszpórában élő magyar származású, a magyar nyelvet beszélő fiatalok körében ösztönözze a szép magyar beszédet, a kultúra ápolását, valamint népszerűsítse a magyar költők műveit.

Idén 70 fiatal indult a versenyen. Ausztráliából, Kanadából, az Amerikai Egyesült Államokból és Argentínából kapott pályázatokat a zsűri.

Argentínából egyedülként Priscila bejutott a verseny döntőjébe! Nagyon büszkék vagyunk már most Priscire! A döntőben magyarországi szakmai zsűri elé kerül Prisci szavalata.

MEGAVERS A DIASZPÓRÁBAN

A Ronan lányokat megihlette Móra Ferenc verse, és lerajzolták a cinegét, amit a havi versünk mellett megosztunk Hírlevelünkben.

Ronan Amélie: A cinege

Ronan Priscilla: A cinege

MÓRA FERENC:
A cinege cipője

Vége van a nyárnak,
hűvös szelek járnak,
nagy bánata van a
cinegemadárnak.

Szeretne elmenni,
ő is útra kelni.
De cipőt az árva
sehol se tud venni.

Kapkod fűhöz-fához,
szalad a vargához,
fűzfahegyen lakó
Varjú Varga Pálhoz.

Azt mondja a varga,
nem ér ő most arra,
mert ő most a csizmát
nagyuraknak varrja.

Darunak, gólyának,
a bölömbikának,
kár, kár, kár, nem ilyen
akárki fiának!

Daru is, gólya is,
a bölömbika is,
útra kelt azóta
a búbos banka is.

Csak a cingének
szomorú az ének:
nincsen cipőcskéje
máig se szegénynek.

Keresi-kutatja,
repül gallyrul gallyra:
"Kis cipőt, kis cipőt!" -
egyre csak azt hajtja.

KARANTÉN PERCEK

Magyarra fel! 3.

5x5 perc játék
a szavakkal

Melyik gyümölcsre
gondoltam?

NRNCS

SZLV

CSRSZNY

FNY

SRGDNNY

LM

TALÁLÓS KÉRDÉSEK

Melyik ló tud repülni?

Melyik tó zárható?

Melyik sárba rakjuk a gyümölcsöt?

Milyen tű van minden könyvben?

A leglustább ló vagyok. Mi vagyok?

Melyik állat a kakukktojás? Miért?

elefánt – kutya – cápa – egér – tehén – ló

csincsilla – egér – macska – hörcsög – patkány

méh – lepke – kabóca – kérész – szúnyog – nyúl

zsiráf – tigris – bárány – oroszlán – zebra

kacsa – marha – pulyka – liba – csirke – fácán

mangalica – szürke marha – racka juh – antilop

RÁTALÁLSZ? *Elbújtak a keresztnévek a mondatokban.*

Csengetett a postás.

Kilyukadt a kanna.

Milyen fényesek a csillagok!

Egy év alatt sem eszem ilyen sokat.

ALKOSS ILYEN MONDATOKAT MAGADTÓL
a Piroska, Csaba, Éva keresztnévvel!

MÁJUSI NÉPSZOKÁSOK

Május elseje jeles nap a néphagyományban. A májusfa állításának az ideje. A májusfa, a természet újjászületésének szimbóluma, az ifjúság tavaszi szokásainak egyik, Európa-szerte elterjedt ünnepi formája. A májusfa persze szerelmi ajándék is volt! E napra virradóra az ifjak a hajadonok ablaka előtt, lehetőleg észrevétlenül, zöld fát állítottak fel, amit egy távolabbi erdőtől vágtak ki. A májusfák kivágása, szállítása, hajnali feldíszítése a legénybanda közös, bizalmas feladata volt– igazi csapatmunka. A fa kérgét lehántották, ágait levágták, csak a csúcsán hagytak meg néhányat, azokra színes szalagokat kötöttek, és mindenféle ajándékokat erősítettek rá. Például bort, cukrot, tükröt, fésűt. Szokás volt a falu főterén is májusfát állítani, a templom vagy a kocsmá előtt. A májusfákat pünkösdi napján döntötték ki, ezt kitáncolásnak is nevezték, mert a fa körül táncos mulatságot rendeztek. Aki a döntés előtt fel tudott mászni a csupasz fatörzsön a felsőágakig az lehozhatott onnét magának valamit. Néhány helyen éppen pünkösdi napja volt a májusfaállítás napja.

A keresztény egyház legnagyobb ünnepe a húsvét, mely mozgó ünnep, tehát ünneplése nem köthető pontos dátumhoz. Ehhez alkalmazkodik pünkösd is, mely a húsvétot követő ötvenedik nap. Előbbi Krisztus feltámadását, utóbbi a Szentlélek eljövetelét hirdeti. A parasztság körében a május 10. és június 13. között mozgó ünnephez kapcsolódó szokások és hiedelmek közül lássunk néhányat! Pünkösd királyválasztás: A királyt egy évre választották a falu legényei közül. Lovas ügyességi és erőpróbák során dőlt el, hogy ki a legrátermettebb a címre, melyhez a kiváltságok mellett a közösségi élet szervezésével járó feladatok is kapcsolódtak. A szokás régiségére és széleskörben való elterjedésére következtethetünk az alábbi, a 16. század óta ismert szólásból: „Rövid, mint a pünkösd királyság.” Sokféle változatban él a lányok és a falu fiatalsága körében a pünkösdölés vagy pünkösd királynéjárás, mellyel a portákat végig járva vagy a főutcákon kapuzással vonulva felköszöntötték a falut, énekes táncos, valamint dramatikus cselekményekkel kiegészítve. A pünkösd királyé a csapat legifjabb lánya, akit a köszöntés végeztével a növekedést imitálva többször a magasba emeltek, hogy ezzel elősegítsék a természet megújulását, a növények növekedését is. Számos hiedelem és szokás kapcsolódik e napon a vízhez is: úgy tartották, hogy a hajnali fürdés megóvjá az embereket a kelésektől, a reggeli harmatnak pedig szépségvarázsló erőt tulajdonítottak.

Tekintsék meg ezt a rövid összefoglalót a pünkösd szokásokról!

SZISZI MAMA KONYHÁJA

LONDONI SZELET

150 gr vaj
200 gr liszt
2 tojás sárgája
csipet só
1 citrom héja lereszelve
2 nagy kanál cukor

Mindezt összegyúrjuk, puha tészta lesz belőle, aztán kinyújtjuk, tepsibe rakjuk és be a sütőbe míg halvány sárga lesz, kivenni és bekenni barack- vagy szilvalekvárral.

Erre jön a következő:

3 vagy 4 tojás fehérjét erős habbá verünk, aztán lassan hozzáadunk 10 nagy kanál cukrot és még beleteszünk 5 nagy kanál darált diót.

Most újra vissza a sütőbe irtó alacsony lánggal tovább sütjük, míg a teteje kicsit megpirul és kemény lesz.

KATA & ANDRÁS KONYHÁJA

AMIKOR AZ ŐSZTÖNDÍJAS
HAZAI ÍZEKRE VÁGYIK

KÜRTŐSKALÁCS—KICSIT MÁSKÉNT

Hozzávalók:

60 dkg finomliszt
1 teáskanál só
3 evőkanál cukor
1 tojás
2 db tojás sárgája
3 dl langyos tej
6 dkg puha vaj
3 dkg friss élesztő

Töltelékhez:

3 dl tej
2 evőkanál cukor
1 csomag vaníliás cukor (kb. 1,5 evőkanál)
2 rúd vanília
2 db tojás sárgája
1 evőkanál liszt

Kívülre:

1 evőkanál fahéj
8 evőkanál cukor
2 evőkanál vaj

KATA & ANDRÁS KONYHÁJA

AMIKOR AZ ÖSZTÖNDÍJAS HAZAI ÍZEKRE VÁGYIK

A tejet meglangyosítjuk, egy evőkanál cukorral és egy púpozott evőkanál liszttel elkeverjük, majd belemorzsoljuk az élesztőt. 10-15 percig hagyjuk, míg az élesztő felfut.

Addig egy tálba (vagy dagasztógép táljába) mérjük a többi hozzávalót, majd hozzáadjuk a felfutott élesztős tejet is. A tésztát alaposan kidolgozzuk. Langyos helyen 45-50 percig pihentetjük.

Közben elkészítjük a tölteléket. Egy lábasba 2 dl tejet öntünk, elkeverjük benne a cukrot, a vaníliás cukrot és a vaníliarúd kikapart belsejét, majd felforraljuk. (Ha nincs vaníliás cukor és vaníliarúd, akkor 1 evőkanál vanília aromát is lehet használni, ekkor plusz 2 evőkanál cukor kell a tejbe.) hozzáadjuk a forró tejhez.

KATA & ANDRÁS KONYHÁJA

AMIKOR AZ ÖSZTÖNDÍJAS HAZAI ÍZEKRE VÁGYIK

Egy bögrében a megmaradt hideg tejjel a tojássárgákat és az apránként hozzáadott lisztet csomómentesre keverjük, majd folyamatos kevergetéssel hozzáadjuk a forró tejhez. Lassú tűzön sűrűre főzzük (de nem forraljuk fel!), majd hagyjuk kihűlni.

A megkelt tésztát lisztezett felületre borítjuk, és 12 egyenlő részre osztjuk. A darabokat óvatosan gombóc formára igazítjuk, majd egyesével hosszú csíkot nyújtunk belőlük. Az egyik végén az egyharmad részét ujjnyi széles csíkokra vágjuk, a másik végére pedig 1 evőkanál töltelékkel teszünk, majd feltekerjük. A megformázott tésztát sütőpapíros tepsire fektetjük, egy ruhával letakarjuk, és a sütő közelében kb. 45-50 percen keresztül pihentetjük. Ezalatt a sütőt előmelegítjük 180 fokra.

KATA & ANDRÁS KONYHÁJA

AMIKOR AZ ŐSZTÖNDÍJAS
HAZAI ÍZEKRE VÁGYIK

A megkelt kifliket 20-25 perc alatt sütjük pirosra.

Míg sülnek, megolvasztunk két evőkanál vajat, és elkeverünk nyolc evőkanál cukrot egy evőkanál fahéjjal.

A kifliket, amint kivesszük a sütőből, megkenjük olvasztott vajjal, majd meghempergetjük a cukros fahéjban. (Természetesen mással is lehet tölteni, illetve megszórni, ez már ízlés kérdése.)

DENTE AGUSTINA

FILMAJÁNLÓ

AGUSTINA ELSŐ ÉVES EGYETEMI HALLGATÓ;
VILLAMOSMÉRNÖKNEK TANUL. SZERETI A FILMEKET, ÉS
NAGYON SZORGALMASAN TANULJA A MAGYAR NYELVET. E
ROVAT SZERKESZTÉSE IS SEGÍTI AGUSTINÁT A MAGYARTUDÁSA
TÖKÉLETESÍTÉSÉBEN.

NEMZETKÖZI FILM

Időről időre

angol vígjáték, 2013.

Valaha megbántál már valamit a múltadból? Vagy csak eltöprengtél már azon, hogy mi történt volna, ha a dolgok más fordulatot vesznek? „Időről időre” Richard Curtis filmje ezt a témát járja körül, egy srác szemszögéből, aki 21 évesen az apjától szerzett tudomást arról, hogy a családja férfi tagjai rendelkeznek az időutazás különleges képességével. A fiatal kezdetben visszaélt e különös hatalommal, ám idővel szembesülnie kellett azzal, hogy a múlton eszközölt minimális változtatások milyen jelentős hatással lehetnek a jelenére.

MAGYAR FILM

Vili, a veréb

- A Nemzeti Filmintézet jóvoltából egy kattintással online elérhető, megtekinthető.

magyar rajzfilm, 1989.

„Élt egyszer Budapesten egy kisfiú, akinek kedvenc szórakozása az iskolakerülés és a csúzlizás volt. Ez utóbbi szenvedélyét csupán a verebeken és a macskákon tudta kiélni. Mivel nem volt nagy szerencséje a vadászatban, az elszalasztott lehetőségeket elképzelte. Egyszer aztán Verbéna, a verebek tündére, megelégtelve, hogy Vili a védeneket üldözi, elhatározta, hogy megleckézteti a rosszcsontot. Vilit verébbé varázsolta. Ettől kezdve a veréb-fiú számtalan, izgalmas kalandot élt át...”

/www.port.hu/

KÖVETKEZŐ
HÍRLAPBAN

JÚNIUS 4.

TRIANON 100

A **Nemzeti Összetartozás Napja** az 1920-as trianoni békeszerződés aláírásának évfordulójára emlékező nemzeti emléknap. Június 4-ét, az 1920-as trianoni békediktátum napját az Országgyűlés a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről szóló 2010. évi XLV. törvényben nyilvánította a Nemzeti Összetartozás Napjává.

Az Országgyűlés a törvény elfogadásával kinyilvánította: „**a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme**”. A törvény a békeszerződés aláírásának 90. évfordulóján, 2010. június 4-én lépett hatályba.

A **törvény preambuluma** így szól:

"Mi, az Országgyűlés tagjai, azok, akik hiszünk abban, hogy Isten a történelem ura, s azok, akik a történelem menetét más forrásokból igyekszünk megérteni, hazánkért és a magyar nemzet egészéért, az Alaptörvényben rögzített felelősségünk jegyében, a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiájára, a történelmi Magyarországot szétdaraboló, s a magyar nemzetet több állam fennhatósága alá szorító, 1920. június 4-én aláírt békediktátumra emlékezve, számot vetve e békediktátum által okozott politikai, gazdasági, jogi és lélektani problémák máig tartó megoldatlanságával, egyaránt tiszteletben tartva a magyar nemzet érdekeit és más nemzetek jogát arra, hogy a magyarság számára fontos kérdésekről másként gondolkodjanak, attól a céltól vezettetve, hogy e cselekedettel hozzájárulunk a Kárpát-medencében együtt élő népek és nemzetek kölcsönös megértésen és együttműködésen alapuló békés jövőjéhez, s egyúttal a XX. század tragédiái által szétdarabolt Európa újraegyesítéséhez, a következő törvényt alkotjuk:"

TEKINTSÉK MEG

A MAGYARSÁGKUTATÓ INTÉZET
KONFERENCIÁJÁT

TRIANON 2020

JUHÁSZ GYULA: TRIANON

Nem kell beszélni róla sohasem,
De mindig, mindig gondoljunk reá.
Mert nem lehet feledni, nem, soha,
Amíg magyar lesz és emlékezet,
Jog és igazság, becsület, remény,
Hogy volt nekünk egy országunk e földön,
Melyet magyar erő szerzett vitézül,
S magyar szív és ész tartott meg bizony.
Egy ezer évnek vére, könnye és
Verejtékes munkája adta meg
Szent jussunkat e drága hagyatékhoz.
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt a kedves Pozsony,
Hol királyokat koronáztak egykor,
S a legnagyobb magyar hirdette hévvel,
Nem volt, de lesz még egyszer Magyarország!
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt legszebb koszorúja
Európának, a Kárpátok éke,
És mienk volt a legszebb kék szalag,
Az Adriának gyöngyös pártadísze!
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt Nagybánya, ahol
Ferenczy festett, mestereknek álma
Napfényes műveken föltündökölt,
S egész világra árasztott derűt.
És nem lehet feledni, nem soha,
Hogy Váradon egy Ady énekelt,
És holnapot hirdettek magyarok.
És nem lehet feledni, nem, soha
A bölcsőket és sírokat nekünk,
Magyar bölcsőket, magyar sírokat,
Dicsőség és gyász örök fészkeit.

Mert ki feledné, hogy Verecke útján
Jött e hazába a honfoglaló nép,
És ki feledné, hogy erdélyi síkon
Túnt a dicsőség nem múló egébe
Az ifjú és szabad Petőfi Sándor!
Ő egymaga a diadalmas élet,
Út és igazság csillaga nekünk,
Ha őt fogod követni gyászban, árnyban,
Balsorsban és kétségben, ó, magyar,
A pokol kapuin is győzni fogsz,
S a földön föltalálod már a mennyet!
S tudnád feledni a szelíd Szalontát,
Hol Arany Jánost ringatá a dajka?
Mernéd feledni a kincses Kolozsvárt,
Hol Corvin Mátyást ringatá a bölcső,
Bírnád feledni Kassa szent halottját?
S lehet feledni az aradi őskert
Tizenhárom magasztos álmodóját,
Kik mind, mind várnak egy föltámadásra?
Trianon gyászos napján, magyarok,
Testvéreim, ti szerencsétlen, átkos,
Rossz csillagok alatt virrasztva járók,
Ó, nézzetek egymás szemébe nyíltan
S őszintén, s a nagy, nagy sír fölött
Ma fogjatok kezet, s esküdjetek
Némán, csupán a szív veréseivel
S a jövő hitével egy nagy esküt,
Mely az örök életre kötelez,
A munkát és a küzdést hirdeti,
És elvisz a boldog föltámadásra.

JÚNIUS 4.

A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA

**VEGYEN RÉSZT AZ
ÜNNEPSÉGÜNKÖN ONLINE!**

**MINDEN SZOMBATON
ZIK ÓRÁK!**

**10:00 ÓRÁTÓL
ZIK ÓVODA**

**17:30 ÓRÁTÓL
TILINKÓ PRÓBA**

**CSERKÉSZ
TÁBORTÚZ
JÚNIUS 13-ÁN**

KÉTHETENTE ONLINE ISTENTISZTELET

ÉCSI GYÖNGYIVEL A ZOOMON!

KÖVETKEZŐ ALKALOM: 06.07.

**MAGYAR
TÁNC HÁZ
JÚNIUS 18-ÁN**

**A SZENT LÁSZLÓ
ISKOLA MAGYAR
ÓRÁIRA MÉG TART A
JELENTKEZÉS!**

**AMENNYIBEN SZÍVESEN ÍRNA/KÜLDENE CIKKET,
RECEPTET, VERSET A HÍRLEVÉLBE, VAGY KÉRÉSE,
KÉRDÉSE LENNE, FORDULJON HOZZÁM BIZALOMMAL
AZ ALÁBBI CÍMEN: ANNAVAGASIKO@GMAIL.COM**

A szerkesztő: Vágási-Kovács Anna